

## ת"פ 10474/01/13 - מדינת ישראל נגד וואאל סאפי, מהנדס חדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10474-01-13 מדינת ישראל נ' סאפי ואח'  
בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח  
בעניין: מדינת ישראל  
נגד  
1. וואאל סאפי  
2. מהנדס חדר

06 נובמבר 2014  
המאשימה  
הנאשם

### גמר דין לנאשם 1

#### רקע - כתב-האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם 1 (להלן: הנאשם) הועמד לדין באותו כתב-אישום ביחד עם נאשם נוסף (להלן: הנאשם 2). ביום 7.4.2014 קבעתי על-יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב-אישום מתוקן, כי הוא ביצע עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

בהתאם לנטען בכתב-האישום המתוקן, ביום 30.10.2010 בשעה 15:00 הלכו שני הנאשמים ברחוב גורג אדם סמית שבירושלים, שלא בשולי הרחוב. שוטרים שנסעו באותו זמן בכביש הבחינו בשני הנאשמים והעירו להם שילכו באופן זהיר יותר. שני הנאשמים נענו לבקשת השוטרים. בהמשך, קרא הנאשם 2 לשני השוטרים ושאל אותם לגבי זהותם. השוטרים הציגו בפני הנאשמים תעודות שוטר. בתגובה, קילל הנאשם שלפני את השוטרים. השוטרים ביקשו משני הנאשמים להזדהות. הנאשמים התווכחו עם השוטרים וסירבו להזדהות. לאחר שהשוטרים הודיעו לנאשמים שהם מעוכבים לחקירה, צעק הנאשם 2 על השוטרים וקילל אותם. בכל אלה הודה הנאשם שלפני, ובגין כך נקבע כי ביצע את העבירה שיוחסה לו.

2. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוסכם כי בשלב הראשון ייקבע כי הנאשם ביצע את העבירה של הפרעה לשוטר, ללא הרשעה. בשלב השני, יוזמן תסקיר שירות מבחן, אשר ייתן את הדעת גם לסוגיית ההרשעה. הוסכם כי הצדדים יטענו לאחר קבלת תסקיר, כאשר המאשימה הודיעה לפרוטוקול כי עמדתה להרשעה ואילו הסנגור יטען לאי הרשעה. אשר לעונש - הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יבצע של"צ בהיקף שיקבע על-ידי שירות המבחן.

#### תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו כיום כבן 24, מתגורר בשועפט, נשוי, אב לתינוקת בת 10 חודשים ואשתו בהריון מתקדם. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית-ספר מקצועי, והוא בעל תעודת בגרות מלאה. בחודשים האחרונים עובד הנאשם בחנות בירושלים, ומחפש עבודה אחרת ומתגמלת יותר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו

בעל יכולות וכוחות תפקוד טובים ובעל רצון ושאיפות לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, אשר מתבטאים בעבודה יציבה לאורך זמן, וכן בהעדר עבר פלילי ובהעדר בעיות וקשיים מיוחדים. שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסי התנהגות עבריינים, אלימים או בעייתיים באישיותו של הנאשם. לצד זאת, ההתרשמות היא כי במצבי דחק הנאשם נוטה להתנהג בצורה ילדותית ואימפולסיבית, מבלי לשקול את מעשיו ואת השלכותיהם.

אשר לעבירה נשוא תיק זה - בתסקיר נכתב כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו והשליך חלק מן האחריות על המתלוננים, שלטענתו לא הזדהו כשוטרים בתחילת האירוע ונהגו כלפיו בצורה אותה חווה כתוקפנית ופוגעת. הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן כי האירוע התרחש לפני כארבע שנים, בהיותו כבן 20 בלבד, וכי הגיב ביחד עם הנאשם 2 בעצבות ובאימפולסיביות לסיטואציה המתוארת בכתב-האישום. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו וכי ההליך המשפטי השפיע עליו והיווה עבורו גורם מרתיע. עוד התרשם שירות המבחן כי היותו של הנאשם בעל משפחה, מהווה גורם ממתן עבורו.

במישור ההמלצה - נוכח היותו של הנאשם בחור צעיר ואב למשפחה צעירה המשקיע מאמצים רבים כדי לשמור על יציבות בעבודתו; נוכח העדר עבר פלילי לפני ביצוע העבירה נשוא הליך זה וגם אחריה; וכדי לא לפגוע בסיכויי של הנאשם למציאת עבודה סדירה בהמשך דרכו; המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם בדין. עוד המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות.

#### טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה כי תנאיה של ההלכה הפסוקה להימנעות מהרשעה אינם מתקיימים במקרה דנן, ועתרה להרשיע את הנאשם בדין. מנגד, הסנגור עתר להימנע מהרשעת הנאשם בשים לב למכלול הנסיבות לקולא עליהן עמד בטיעונו. הנאשם אף הוא נשא דברים לפניו והביע תובנותיו מהאירוע נשוא כתב-האישום המתוקן.

לעניין העונש, בהתאם להסדר-הטיעון ונוכח המלצת שירות המבחן, עתרו באי-כוח שני הצדדים להטיל על הנאשם 100 שעות של"צ.

#### דיון בסוגית ההרשעה

5. בפסיקה נקבע כי על דרך הכלל, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם בדין. הימנעות מהרשעה לגבי נאשם שאינו קטין מהווה חריג, בו יעשה בית-המשפט שימוש רק במקרים יוצאי-דופן. זאת, כחלק מאכיפה שוויונית של הדין וכחלק משמירה על עקרונות של הלימה והתרעה (ראו למשל: רע"פ 4790/13 קינדו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 21.8.2013) מפי כב' השופט שהם). בהתאם להלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה אפשרית רק בהתקיים שני תנאים מצטברים: ראשית, על סוג העבירה להיות כזה המאפשר להימנע מהרשעה בנסיבות המקרה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. ושנית, על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים לפי אמות המידה החלות על העניין, באתי למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעת הנאשם במקרה שלפניי, וזאת מהטעמים שיפורטו להלן.

6. בכל הנוגע לסוג העבירה וחומריתה - העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו נועדה להגן על קיומם של סדרי משטר וחברה תקינים, על עקרון שלטון החוק, וכן על תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. חשיבות ההגנה על ערכים אלה קיבלה ביטוי, בין היתר, בכך שהמחוקק ראה לקבוע עונש מינימום של שבועיים מאסר לצד העבירה האמורה. קיומו של עונש מינימום כאמור, מדגיש את חומרית העבירה ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני ביצועה. יחד עם זאת, יש לזכור כי בהתאם לפסיקתו של בית-המשפט העליון: "...לא ראוי לקבוע כלל גורף לפיו בעבירה שנקבע לה עונש מינימאלי אין מקום להימנע מהרשעה. קביעת כלל כזה חותרת תחת הרציונאל בהכרעה על הימנעות מהרשעה, שמחייבת התייחסות ואיזון פרטניים בכל מקרה לגופו" (רע"פ 4592/14 רוטמן נ' מדינת ישראל (25.8.2014) מפי כב' השופט ג'ובראן; לפרשה אחרת בה ראה בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע ליתן בכורה לשיקולי שיקום על פני יתר שיקולי הענישה ולהימנע מהרשעת נאשם בין היתר בעבירה של הפרעה לשוטר, ראו: ת"פ (מחוזי ב"ש) 8304/07 מדינת ישראל נ' אגרונוב (28.5.2008)).

במקרה שלפניי, מעשיו של הנאשם התמצו בקללה שהטיח לעבר השוטרים (שטיבה המדויק אינו מפורט בכתב-האישום), וכן בסירוב הנאשם להזדהות בפני השוטרים תוך ויכוח עימם. יוער כי בתחילת האירוע, ביקשו השוטרים מהנאשמים ללכת באופן זהיר יותר בשולי הכביש, והנאשמים נענו לבקשה זו. רק בהמשך האירוע, לאחר שהנאשם האחר ביקש מהשוטרים להזדהות, התפתח דין-ודברים במהלכו קילל הנאשם שלפניי את השוטרים וסירב להזדהות בפניהם. חשוב להדגיש כי בשום שלב באירוע, הנאשם לא תקף ולא ניסה לתקוף את השוטרים. זאת ועוד; מדובר באירוע חד פעמי, ללא תכנון מראש וללא תחכום, כאשר המעשים לא גרמו לנזק ממשי או להכבדה ניכרת על עבודת רשויות אכיפת החוק. בנסיבות אלה, אני סבורה כי מעשיו של הנאשם - על-אף כיעורם - נמצאים במדרג חומרה נמוך של עבירות המבוצעות כלפי שוטרים. הדבר מאפשר מתן משקל ממשי לשיקולי שיקום במקרה דנן.

7. אשר לדרישה שעניינה מידת הפגיעה של הרשעה בשיקום הנאשם - בחינת עניינו של הנאשם שלפניי מלמדת כי לאורך כל שנותיו שמר הנאשם על אורח חיים נורמטיבי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובידו תעודת בגרות מלאה. מאז סיום לימודיו, הנאשם עבד לפרנסתו, ובחודשים האחרונים הוא שומר על יציבות תעסוקתית. הנאשם התחתן, הקים משפחה ולבני-הזוג תינוקת כאשר אשת-הנאשם נמצאת כיום בשלבי הריון מתקדמים. הנאשם חסר עבר פלילי, והעבירה הנדונה שבביצועה הודה, חריגה לנוף חייו. יוער כי כתב-האישום הוגש למעלה משנתיים ימים לאחר ביצוע העבירה. מאז ביצוע העבירה ועד היום חלפו 4 שנים תמימות. במשך כל הזמן שחלף, לא הסתבך הנאשם בכל עבירה נוספת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין היום את חומרית מעשיו וכי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע. עוד התרשם שירות המבחן כי לא קיימים דפוסי התנהגות עבריינים, אלימים או בעייתיים באישיותו של הנאשם. שירות המבחן הביע חשש כי הרשעה בדין עלולה לפגוע ביציבות עבודתו של הנאשם, והמליץ להימנע מהרשעה בדין.

אמת, הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי-מידי שייגרם לו עקב הרשעתו בדין בכל הנוגע למישור התעסוקתי-מקצועי. עם זאת, יש ליתן את הדעת לכך שגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה היה פחות מ-20 שנה, כך שהוא

השתייך לקבוצת ה"בגירים-הצעירים". לגבי נאשמים בקבוצת-גיל זו, היכולת לבסס נזק קונקרטי בגין הרשעה במישור התעסוקתי-מקצועי היא מורכבת יותר, שכן מדובר בתחילת החיים הבוגרים. מכל מקום, בפסיקת בית-המשפט העליון הובעה הדעה כי יש מקום להתייחס לגיל כנתון משמעותי בשאלת אי-הרשעה במקרה של "בגיר-צעיר", אף כי אין לראות בכך שיקול בלעדי (ראו: רע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל (18.8.2014), פסקה 13 מפי כב' השופט ג'ובראן). לגישתי, גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, בצירוף יתר הנסיבות לקולא עליהן עמדתי, מאפשרים לתת את הבכורה במקרה זה לאינטרס האינדיבידואלי-השיקומי ולהעדיפו על פני יתר שיקולי הענישה ובהם הלימה, גמול והרתעה.

8. בסיום חלק זה של הדיון ולמען שלמות התמונה, אעיר כי הנאשם 2 הורשע בדיון, אולם עניינו שונה מזה של הנאשם שלפניי, בין היתר בשים לב לכך שלנאשם 2 היה עבר פלילי בעבירות ממין העניין, בעוד הנאשם שלפניי נעדר עבר פלילי.

9. בהתחשב במכלול הטעמים שפורטו לעיל, אני בדעה כי שיקולי השיקום הינם בעלי משקל משמעותי בנסיבות המקרה דנן, וכי הכף נוטה לטובת העדפת האינטרס האישי-שיקומי. לפיכך, בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, אני נמנעת מהרשעת הנאשם.

#### גזירת העונש

10. הצדדים מסכימים כי יוטל על הנאשם של"צ בהיקף של 100 שעות כהמלצת שירות המבחן. לאחר שבחנתי את העונש שהיה צפוי לנאשם על-פי עקרונותיו של תיקון 113 לחוק העונשין, אל מול העונש עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון, באתי למסקנה כי העונש המוסכם מצוי במתחם העונש ההולם וכי מתקיים איזון ראוי בין התועלת שבעונש המוסכם עבור הנאשם לבין התועלת לאינטרס הציבור. זאת ועוד; הענישה עליה הסכימו הצדדים, מהווה ענישה מוחשית המעבירה מסר ברור להימנעות מהישנות המעשים, אך בד בבד נותנת משקל ראוי לאינטרס השיקומי עליו עמדתי לעיל. לפיכך, אני רואה לאמץ את הסדר הטיעון לעניין העונש.

#### סוף דבר

11. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני נמנעת מהרשעת הנאשם וגוזרת עליו כדלקמן:

הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

**מובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן וכי עליו לבצע את השל"צ, שאם לא כן - אדון בעניינו מחדש.**

**זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.**

עמוד 4

## **המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.**

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.